

Nr 2

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag ur kyrkofonden till extra utgifter.

Genom en den 10 januari 1957 dagtecknad proposition nr 23, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden, föreslagit riksdagen att medgiva, att från och med den 1 juli 1957 tills vidare det i 6 § andra stycket 9) lagen om kyrkofond omförmälda anslaget till extra utgifter må utgå med 90 000 kronor för budgetår.

Ifrågavarande anslag, som för det kyrkliga området utgör en motsvarighet till riksstatens under de särskilda huvudtitlarna upptagna anslagen för extra utgifter, höjdes från och med budgetåret 1949/50 med 25 000 kronor till 50 000 kronor. Med bifall till en i propositionen 1954: 57 gjord framställning medgav riksdagen, att anslaget för budgetåret 1954/55 tillfälligt höjdes med 20 000 kronor för beviljande av ett bidrag å sistnämnda belopp till Lutherska världsförbundets svenska sektion för bestridande av dess medlemsavgift till förbundet. I propositionen 1955: 61 hemställdes, att extrautgiftsanslaget med hänsyn till berörda bidrag måtte få tills vidare från och med budgetåret 1955/56 utgå med högst 70 000 kronor. Riksdagen biföll denna hemställan.

I propositionen 1954: 57, s. 16 och 17, har lämnats en redogörelse för Lutherska världsförbundets uppgift, verksamhet och organisation. Till ifrågavarande redogörelse torde här få hänvisas.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 december 1956 har *Lutherska världsförbundets svenska sektion* anhållit, att bidraget till bestridande av sektionens medlemsavgift till förbundet måtte höjas till 30 000 kronor. Till stöd härför har i skrivelsen anförts huvudsakligen följande.

Medlemsavgiften har de senaste åren undergått avsevärda höjningar. För det 1954 begynta budgetåret uppgick avgiften till 61 383 kronor, 1955 till 72 520 kronor och 1956 till 80 290 kronor. För 1957 har utlovats, att endast någon obetydlig förhöjning av 1956 års avgift skall få förekomma. Sektionen har till direkt bestridande av denna utgift å svenska kyrkans vägnar endast att tillgå frivilliga bidrag från rikets församlingar. Dessa anslag har under det sistförflutna verksamhetsåret utgjort 16 430 kronor och uppgick under de två föregående åren till respektive 13 489 och 15 772 kronor. För den höjda medlemsavgiften har därför de gåvomedel till hjälpverksamhet, vilka sektionen erhåller genom kollekt, i ökad utsträckning måst tagas i anspråk, vilket förhållande måste betraktas som mycket otillfredsställande.

Departementschefen: »Kyrkofondens anslag till extra utgifter har under de gångna åren använts till skiftande ändamål av betydelse för kyrkan och den kyrkliga organisationen. Sålunda brukar bidrag lämnas till bestridande av kostnader för kongresser och andra möten av kyrklig natur, till reseunderstöd, vissa tryckningskostnader, kulturminnesvårdande åtgärder beträffande kyrkor m. m. Bortsett från den för bidrag till Lutherska världsförbundets svenska sektion avsedda höjningen å 20 000 kronor har förevarande anslag utgått med oförändrat belopp sedan budgetåret 1949/50. Då biljettpriser och andra med resor sammanhängande kostnader under denna tid stigit avsevärt och en icke ringa del av anslaget användes till reseunderstöd, torde en ökad medelsanvisning under anslaget vara erforderlig. Även i övrigt föreligger ett större behov av tillgång till medel för anslag och understöd till olika former av kyrklig verksamhet av sådan natur, att andra medel än förevarande anslag icke står till förfogande. Jag förordar därför, att ifrågakvarande anslag från och med nästa budgetår höjes med 10 000 kronor.

Jag anser mig vidare böra tillstyrka, att bidraget till Lutherska världsförbundets svenska sektion uppräknas med 10 000 kronor till 30 000 kronor.

Anslaget ur kyrkofonden till extra utgifter bör alltså höjas med sammanlagt 20 000 kronor och från och med nästa budgetår tills vidare utgå med högst 90 000 kronor.»

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 30 januari 1957

På tredje lagutskottets vägnar:

HUGO OSVALD

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Osvald, Lindahl, Knut Johansson, Kristensson, Hermansson, Göran Karlsson, Georg Carlsson och Ebbe Ohlsson; samt

från andra kammaren: herrar Levin, Johansson i Torp, Carlsson i Stockholm, Munktell, Eriksson i Sandby, Hamrin i Kalmar, fru Torbrink och herr Hansson.
